

Практическая значимость. Представлены практические предложения по формированию имиджа туристического предприятия с позиций конкурентоспособности. Это позволит усилить интеграционную оценку потенциала туристического предприятия для повышения его имиджевых позиций. Дальнейшего исследования требуют вопросы разработки конкурентных стратегий для улучшения имиджевой политики туристических предприятий.

Ключевые слова: имидж, имидж туристического предприятия; составляющие имиджа туристического предприятия; имиджевые подходы; конкурентная среда; реальный имидж; ожидаемый имидж.

SUMMARY

IMAGE AS A COMPONENT OF THE TOURIST ENTERPRISES COMPETITIVENESS IMPROVEMENT

Topicality. The topicality of the research is preconditioned by the comprehensive approach to evaluation of the tourism enterprises image from the standpoint of competitiveness. Nowadays, in the conditions of growing competition, a tourist enterprise needs to monitor market positions constantly, to study the strong and weak aspects of economic activity, as well as adapt to changes in market situations in time, which requires the development of a specific technique for evaluation of its image positions.

Aim. The aim of the study is to identify the main approaches to image evaluation of tourism enterprises as a component of their competitiveness improvement at the market.

Methodology. The general theoretical and special methods of economic research have been used, to obtain the results of the study, in particular: historical, analysis and synthesis, statistical and economic, abstract and logical, predictive and analytical, etc. The informational backgrounds for the research are the monographs and scientific publications of foreign and national scientists; information from the Internet resources; results of our own research.

Results. The article deals with the issues of the tourist enterprise image evaluation and its constituent elements; organizational measures aimed at improving the tourist enterprise image and competitiveness have been defined; the main image approaches with a detailed description have been evaluated; research methods of tourist enterprise competitive strategies for its image improvement have been analyzed; the proposals concerning the improvement of the situation of the tourist enterprise on the market have been substantiated.

Scientific novelty. The measures for activation of the tourist enterprise with the purpose of promoting its products on the tourist market and image improvement have been suggested. This enabled to determine the main components of the tourist enterprise image improvement.

Practical significance. Practical suggestions concerning the tourist enterprise image formation from the standpoint of competitiveness have been given. This will enable to strengthen integration evaluation of the tourist enterprise potential for improvement of its image positions. The issues of competitive strategies development for improvement of tourist enterprise image policy need further research.

Key words: image, tourist enterprise image, components of the tourist enterprise image, image approaches, competitive environment, real image, desired image.

УДК 657:336:330.322

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ОБЛІКУ ФІНАНСОВИХ ІНВЕСТИЦІЙ

ГОЛОВАЧКО В.М., МАКСИМЕНКО Д.В., ШТАЄР М.М.

Мукачівський державний університет

У сучасних умовах інвестиції виступають найважливішими засобами забезпечення умов виходу зі сформованої економічної кризи, структурних зрушень у народному господарстві, забезпечення технічного прогресу, підвищення якісних показників господарської діяльності на всіх рівнях, домінуючим стає інвестиційний аспект, що зумовлюється масштабними завданнями ринкового реформування в Україні. Сьогодні вітчизняні суб'єкти господарювання потребують реструктуризації капіталу, оновлення основних виробничих засобів, впровадження новітніх технологій, організації виробництва, що вимагає значних фінансових ресурсів. Необхідність збільшення надходжень інвестицій в економіку України від вітчизняних та зарубіжних інвесторів вимагає формування досконалого у широкому розумінні цього слова інвестиційного ринку як для процесів безпосереднього залучення інвестицій, так і їх ефективного використання. Розвиток та поживлення економічної сфери України і виходу на рівень економічного зростання залежить від інвестиційної активності, тобто функціонування внутрішніх інвестицій та іноземного інвестування в країну.

Ефективне реформування економіки України в сучасних умовах господарювання вимагає стійких, широкомасштабних трансформаційних процесів у всіх сферах суспільного життя. На сьогодні структурно-технологічні зрушення, які спрямовані на економічне зростання держави передбачають потужне фінансове забезпечення. У сучасній ринковій системі такі процеси здійснюються саме завдяки інвестуванню.

Можна зазначити, що сучасні умови господарювання вимагають повністю нового бачення ролі та функціонального призначення обліку результатів діяльності підприємств, які останнім часом все більшою мірою залежать від здійснення суб'єктами господарювання фінансових інвестицій. Беручи до уваги сучасні наслідки економічної кризи, обліковці повинні застосовувати більш ефективні облікові методики, які б формували додаткові фінансові ресурси підприємства. Відтак, актуальним питанням сьогодення є оптимальна організація облікового процесу, в тому числі і фінансових інвестицій.

Ключові слова. цінні папери, фінансові інвестиції, інвестор, довгострокові фінансові інвестиції, поточні фінансові інвестиції, організація обліку фінансових інвестицій.

Постановка проблеми. В умовах ринкової економіки інвестиції служать джерелом залучення додаткових коштів і представляють собою всі види майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької діяльності, в результаті якої утворюється прибуток (дохід) або досягається інший корисний ефект. Діяльність будь-якого підприємства на сьогоднішній день так чи інакше пов'язана з вкладенням коштів у різні види активів, придбання яких необхідно для здійснення основної діяльності цього підприємства. Але для збільшення рівня рентабельності підприємство також може вкладати тимчасово вільні кошти в різні види активів, що приносять дохід, але не беруть участі в основній діяльності. Інвестиційна діяльність є одним з важливих аспектів функціонування будь-якої комерційної організації. Причинами, що зумовлюють необхідність інвестування, грамотного вкладення фінансового капіталу є відновлення наявної матеріально-технічної бази, нарощування обсягів виробництва, освоєння нових видів діяльності і т.д. Можна сказати, що інвестиції є досить важливою складовою сучасної економічної системи всіх країн світу і, в той же час, їх можна вважати однією з найскладніших категорій ринкової економіки, яка виступає запорукою стабільності розвитку економіки та країни в цілому. Тому, доцільним є вивчення сутності фінансових інвестицій та їх місця в економіці країни та окремих господарств.

Аналіз останніх досліджень. Аналізуючи праці провідних економістів, слід відзначити, що значний внесок у дослідження проблем фінансового інвестування зробила низка вчених, зокрема: У. Шарп, Ю. Брігхем, Р. Брейлі, Дж. Ван Хорн, Г. Бірман, С. Шмідт. Серед вітчизняних: Л.О. Бакаєв, А.А. Пересада, Б.М. Щукін, А. Мертенс, В. Базилевич, О. Василик, О. Мозговий, Захаріна С. В., Чернікову О. В., Нікіфоряк Л. В., Череп А. В., Москвіна С. Економічна природа фінансових інвестицій висвітлена у працях таких авторів, як П.І. Вахрін, В.М. Гончаров, М.П. Денисенко, М.О. Комлик, Я.Д. Крупка, Т.В. Майорова, А.А. Пересада, Є.Б. Пономаренко, Т.В. Рябко, О.А. Туманова, А.П. Шихвердієв та інші. Я.Д. Крупка, послідовно здійснюючи аналіз розвитку інвестиційної діяльності та критично оцінюючи організацію обліку інвестицій, обґрунтовує формування в Україні інвестиційно-інноваційної діяльності та відповідні їй сутнісні характеристики термінологічного апарату.

Постановка завдання. Завдання дослідження полягає у розкритті економіко-правової сутності фінансових інвестицій та фінансових вкладень, визначенні особливості їхнього розвитку на різних історичних етапах та в сучасних умовах, а також обґрунтування та надання пропозицій щодо оптимізації організації обліку фінансових інвестицій вітчизняних підприємств відповідно до сучасних вимог та потреб управління.

Виклад основного матеріалу. Поняття інвестиції (від лат. Investio – одягаю) означає вкладення капіталу в галузі економіки як у самій країні, так і за її межами. Поняття «інвестиції», «інвестиційний процес», «інвестиційна діяльність» у вітчизняній економічній літературі з'явилися порівняно нещодавно (1985-1987 рр.). Так, за радянських часів ринок фінансових інвестицій тлумачився як система інфраструктурних елементів, що ізолює

фінансові ресурси від виробництва з метою привласнення спекулятивного прибутку. Нині не викликає сумніву той факт, що інвестиційний ринок є потужним важелем розвитку економіки країни, дієвим засобом мобілізації нагромаджень і спрямування фінансових ресурсів у ті галузі виробництва, які принесуть найбільший прибуток.

У розвитку теорії та практики інвестицій у нашій країні можна виділити три періоди:

- перший (до 1917р.) – період капіталістичних відносин у царської Росії. У цей період в Росію активно проникав іноземний капітал. Російське законодавство створило сприятливі умови для цього. Іноземні інвестиції спрямовувалися у найприбутковіші галузі промисловості – нафтову, кам'яновугільну, металургійну, машинобудівну.

- другий (з 1917 по 1990 р.) – період централізованої планової економіки СРСР. Система бухгалтерського обліку була обумовлена суспільним характером власності і потребами державного керування економікою. Головним споживачем інформації, що формується в бухгалтерському обліку, виступала держава в особі галузевих міністерств і відомств, що планують, статистичних і фінансових органів. Система державного фінансового контролю, що діяла, вирішувала задачі виявлення відхилень від запропонованих моделей господарського поводження організацій;

- третій (з 1990р. і до сьогодні) – період переходу до ринкових відносин в умовах розвитку змішаної економіки незалежної України. Внаслідок трансформації економічної системи в Україні активно формуються ринкові відносини, а отже, сучасні ринкові механізми.

Фінансові інвестиції – це активи, які отримуються підприємством з метою збільшення прибутку (відсотків, дивідендів тощо), зростання вартості капіталу або інших вигод для інвестора. Під фінансовими інвестиціями розуміють вкладення коштів у різні фінансові активи, серед яких найзначнішу частку посідають вкладення у цінні папери. Фінансова інвестиція передбачає придбання корпоративних прав, цінних паперів, деривативів та інших фінансових інструментів. [6].

Інвестор – це суб'єкт інвестиційної діяльності, який приймає рішення та вкладає власні, позичені й залучені кошти в об'єкти інвестування. [4].

Фінансові інвестиції поділяються на: довгострокові фінансові інвестиції, поточні фінансові інвестиції, еквіваленти грошових коштів.

Довгострокові фінансові інвестиції – це фінансові інвестиції на період більше одного року, а також усі інвестиції, які не можуть бути вільно реалізовані у будь-який момент. [8].

Поточні фінансові інвестиції – це інвестиції на строк, що не перевищує один рік, які можуть бути вільно реалізовані у будь-який момент (крім інвестицій, які є еквівалентами грошових коштів). [4].

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові високоліквідні фінансові інвестиції, які вільно конвертуються у певні суми грошових коштів і які характеризуються незначним ризиком зміни вартості. [1].

До кожної з вищенаведених категорій фінансових інвестицій можуть належати інвестиції у цінні папери, які є інструментами капіталу (акції, паї, майнові права), боргові інструменти та окремий вид – похідні інструменти.

Крім того, кожен з видів залежно від мети (наміру) інвестора може бути кваліфікований як придбаний з метою перепродажу та такий, що утримується до погашення (боргові інструменти) або безстроково (інструменти капіталу). Інвестиції придбані з метою перепродажу, які у будь-який момент можуть бути реалізовані, слід кваліфікувати як поточні, навіть якщо по своїй первісній природі вони є довгостроковими. [6].

Залежно від рівня впливу інвестора на інвестоване підприємство інвестиції поділяються на:

Інвестиції в асоційовані підприємства – інвестиції у підприємство, в якому інвестору належить блокувальний (більше 25 %) пакет акцій (голосів) і яке не є дочірнім або спільним підприємством інвестора. [2].

Інвестиції в дочірні підприємства – інвестиції в підприємства, які перебувають під контролем материнського (холдингового) підприємства. Контроль – вирішальний вплив на фінансову, господарську і комерційну політику підприємства з метою одержання вигод від його діяльності. [6].

Інвестиції в спільну діяльність – інвестиції для ведення господарської діяльності, зі створенням або без створення юридичної особи, яка є об'єктом спільного контролю двох або більше сторін відповідно до письмової угоди між ними.

Спільний контроль – розподіл контролю за господарською діяльністю відповідно до угоди про ведення спільної діяльності. [7].

Фінансові інвестиції можна класифікувати так.

1. За формами власності на інвестиційні ресурси:

– державні фінансові інвестиції – вкладення, здійснювані органами влади та управління України, Автономної Республіки Крим, місцевих рад народних депутатів за рахунок коштів бюджетів, позабюджетних фондів і позикових коштів, а також державними підприємствами й установами за рахунок власних і позикових коштів;

– приватні фінансові інвестиції – вкладення, здійснювані громадянами, недержавними підприємствами, господарськими асоціаціями, спілками і товариствами, а також громадськими та релігійними організаціями, іншими юридичними особами, що діють на засадах колективної власності; [7].

– іноземні фінансові інвестиції – вкладення, здійснювані іноземними громадянами, юридичними особами та іншими державами; [7].

– спільні фінансові інвестиції – вкладення, здійснювані громадянами та юридичними особами України й інших держав. [7].

– За характером участі в інвестуванні:

– прямі інвестиції – господарські операції, які передбачають внесення коштів або майна до статутного фонду юридичної особи в обмін на корпоративні права, емітовані такою юридичною особою; [7].

– портфельні інвестиції – господарські операції, які передбачають придбання цінних паперів, деривативів та інших фінансових активів за кошти на фондовому ринку (за винятком операцій із купівлі активів як безпосередньо платником податку, так і пов'язаними з ним особами, в обсягах, які перевищують 50 % загальної суми акцій, емітованих іншою юридичною особою, які належать до прямих інвестицій). [7].

Портфельні інвестиції не можна вважати протипагою прямим, вони є їх доповнюючим елементом. Однак між ними є принципова різниця.

У роботі досліджено статистичні дані прямих іноземних інвестицій в Закарпаття.

В таблиці 1 показано надходження прямих іноземних інвестицій в економіку Закарпаття з країн «Великої сімки». [1].

Таблиця 1.

Надходження прямих іноземних інвестицій в економіку Закарпаття з деяких країн «Великої сімки».

	Обсяг на 1 січня			На 31 грудня 2016	Разом
	2014	2015	2016		
Велика Британія	1305,1	3440,7	3753,4	3410,6	11909,8
Італія	16536,8	15540,5	14093,4	15117,4	61287,7
Німеччина	39414,8	44498,1	35748,8	40459,5	160121,2
Франція	1124,0	1993,5	1618,0	1529,1	6264,6
США	44624,3	29472,1	26693,2	26368,2	127157,8
Усього	103005	94944,9	81906,8	86884,8	

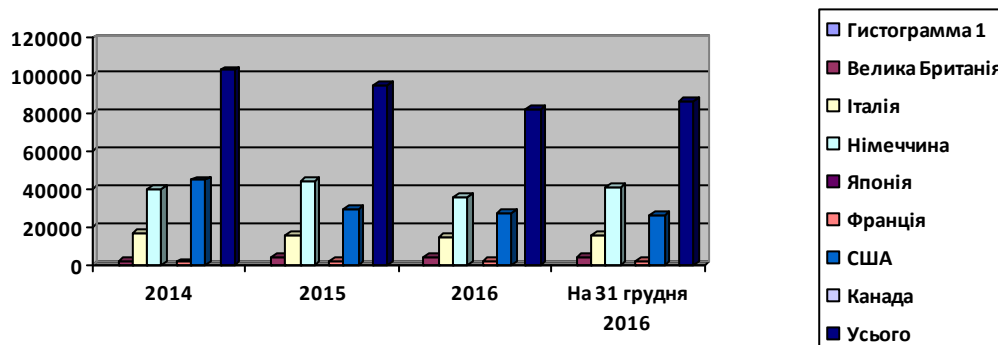

Рис. 1. Надходження іноземних інвестицій з країн ЄС в Закарпаття порівняно з роками.

На рисунку 1 досліджено обсяг надходження іноземних інвестицій в економіку Закарпатті по рокам.

Дослідивши статистичні дані з таблиці 1 можна зробити такі висновки, що найбільше іноземних інвестицій надійшло в 2014р. за весь досліджуваний період, в порівнянні 2014-2016 рік можна помітити що обсяг іноземних інвестицій зменшився. Це пов'язано з інфляцією в Україні, політичною та економічною кризою а також зовнішніми факторами які впливають на економіку країни.

Найбільший обсяг інвестицій надійшло з Німеччини та США, а найменший Франція і Італія. За інформацією Держстату, найбільші обсяги прямих інвестицій було спрямовано на фінансову та страхову діяльність – 2,825 мільярда доларів, торгівлю та ремонт автотранспорту – 524,9 мільйона доларів та промисловість – 475,2 мільйона доларів.

Інвестор направляє свої гроші або інші активи в інвестоване підприємство шляхом купівлі частки в його статутному капіталі (купівлі акцій), або надає йому в борг (купує облігації, векселі та інші боргові цінні папери). Тому в обліку фінансові інвестиції поділяються на майнові, що надають право власності інвестору на майно інвестованого підприємства (акції або частки в статутному капіталі), і на боргові (облігації, векселі, інше).

Боргові фінансові інвестиції завжди мають свій термін погашення, а майнові - безстрокові.

Залежно від наміру інвестора, боргові цінні папери можуть утримуватися інвестором до настання терміну погашення (до їх погашення), а можуть бути реалізовані іншим інвесторам раніше (до настання терміну погашення). Для обліку довгострокових фінансових інвестицій використовується рахунок 14 «Довгострокові фінансові інвестиції».

За дебетом рахунка відображається вартість довгострокових інвестицій, за кредитом – їх вибуття (списання) чи зменшення вартості, а також одержання дивідендів від об'єкта інвестування, якщо облік інвестицій ведеться за методом участі в капіталі.

Бухгалтерський облік довгострокових фінансових інвестицій, що надають право власності, залежить від ступеня впливу інвестора на об'єкт інвестування. Ступінь впливу інвестора, залежить від частки, якою він володіє в статутному капіталі об'єкта інвестування, інформація наведена в таблиці 2, також типова кореспонденція рахунків з обліку поточних та довгострокових фінансових інвестицій на підприємствах України.

Таблиця 2.

Ступінь впливу інвестора, залежно від частки, якою він володіє в статутному капіталі об'єкта інвестування.

Частка в статутному капіталі об'єкта інвестування, (%)	Рівень впливу інвестора	Метод оцінки та облік інвестицій
До 20 %	Не має суттєвого впливу або контролю	Інвестиції відображаються за справедливою вартістю
20-50%	Суттєвий вплив, але не здійснює контроль	Інвестиції в асоційовані компанії та спільні підприємства відображаються в обліку: - за методом участі в капіталі; - за справедливою вартістю
50%	Здійснює контроль	Інвестиції обліковуються за методом участі в капіталі. Фінансові звіти консолідуються

Фінансові інвестиції в цінні папери, які є інструментом капіталу (акції) інвестор відображає в балансі за нижчою з двох оцінок - собівартістю або справедливою (ринковою) вартістю (якщо частка інвестора в капіталі складає до 20 %). Довгострокові інвестиції в асоційовані та спільні підприємства (якщо частка інвестора в капіталі складає 20 - 50 %) показуються в балансі за вартістю, розрахованою за методом участі в капіталі, як собівартість придбання інвестицій, збільшена на частку інвестора в прибутку інвестованого підприємства (або зменшена на частку в збитку) та зменшена на суму дивідендів, отриманих (оголошених) від нього.

Якщо ж інвестор володіє більше як 50 % простих акцій інвестованого підприємства, то складається консолідована фінансова звітність.

Згідно з методом участі в капіталі, при первісному визнанні інвестиція в асоційоване або спільне підприємство визнається за собівартістю і згодом її балансова вартість збільшується або зменшується для визнання частки інвестора в прибутку або збитку об'єкта інвестування після дати придбання. Частка інвестора в прибутку або збитку об'єкта інвестування визнається в прибутку або збитку інвестора. Виплати, отримані від об'єкта інвестування, зменшують балансову вартість інвестиції. Коригування балансової вартості можуть бути необхідними й при зміні пропорційної частки інвестора в об'єкті інвестування, яка виникає від змін в інших сукупних прибутках об'єкта інвестування. Такі зміни включають і зміни, що виникають від переоцінки основних засобів та від різниці у валютних курсах. Частка інвестора в цих змінах визнається в іншому сукупному прибутку інвестора.

Визнання доходу на основі отриманих розподілених сум може не бути адекватною оцінкою доходу, отриманого інвестором від інвестиції в асоційоване чи спільне

підприємство, оскільки отримані розподілені суми можуть бути мало пов'язаними з результатами діяльності асоційованого чи спільного підприємства. Оскільки інвестор має спільний контроль над об'єктом інвестування або чинить суттєвий вплив на нього, то інвестор має частку участі в результатах діяльності асоційованого чи спільного підприємства і, внаслідок цього, дохід від своєї інвестиції. Інвестор обліковує цю частку участі, розширюючи сферу охоплення своєї фінансової звітності і включаючи до неї частку прибутку або збитку такого об'єкта інвестування. Внаслідок цього застосування суб'єктом господарювання метода участі у капіталі забезпечує більш інформативну звітність про чисті активи та прибуток та збиток інвестора.

За деяких обставин суб'єкт господарювання має існуюче право власності внаслідок операції, яка у даний період часу надає йому доступ до доходів, пов'язаних з часткою власності. За таких обставин частка, що відноситься до суб'єкта господарювання, визначається з урахуванням фактичної реалізації таких потенційних прав голосу та інших похідних фінансових інструментів, які в даний період часу надають суб'єктові господарювання доступ до доходів.

Фінансові інвестиції в асоційовані і дочірні підприємства та в спільну діяльність зі створенням юридичної особи (спільного підприємства) на дату балансу відображаються за вартістю, що визначена за методом участі в капіталі.

Суть методу участі в капіталі: інвестор має дохід від інвестицій, еквівалентний своїй частці в збільшенні загальної суми власного капіталу об'єкта інвестування. Тобто, якщо у об'єкта інвестування збільшиться власний капітал, то частина цього збільшення пропорційно частці інвестора в статутному капіталі об'єкта інвестування відображається у інвестора як дохід (рахунки 721, 722, 723) або зростання додаткового капіталу (рахунку 422, 425) з одночасним зростанням вартості інвестиції (рахунок 14).

У випадку, коли в об'єкта інвестування зменшиться власний капітал за звітний період, то інвестор повинен відобразити в обліку витрати (рахунку 961, 962, 963) або зменшення додаткового капіталу (рах.421, 425) з одночасним зменшенням вартості інвестиції (рахунок 14).

Дивіденди визнаються інвестором в момент їх оголошення і зменшують суму інвестицій, тобто з виплатою дивідендів у об'єкта інвестування зменшується власний капітал, тому сума власного капіталу на частку інвестора зменшується.

Таким чином, при використанні методу участі в капіталі вартість інвестиції (рах.14) завжди повинна дорівнювати частці інвестора в статутному капіталі, помноженої на всю суму власного капіталу об'єкта інвестування.

Поточні фінансові інвестиції, згідно з П(С)БО 12, первісно оцінюються за собівартістю, яка включає ціну придбання та всі додаткові витрати, які були понесені при придбанні цих інвестицій (гонорари, комісійні винагороди, мито, податки та інше).

На дату складання Балансу вартість поточних фінансових інвестицій може бути іншою, відрізнитися від собівартості, тому, згідно з П(С)БО 12, поточні фінансові інвестиції відображаються в Балансі за справедливою вартістю, причому їх оцінка та облік здійснюються за кожним видом фінансових інвестицій. Якщо на дату Балансу справедливу вартість достовірно визначити неможливо, такі фінансові інвестиції відображаються в Балансі за їх фактичною собівартістю з урахуванням зменшення корисності інвестиції.

Типова кореспонденція рахунків з обліку поточних та довгострокових фінансових інвестицій на підприємствах України наведена в таблиці 3.

Таблиця 3.

Типова кореспонденція рахунків з обліку поточних та довгострокових фінансових інвестицій на підприємствах України

№	Зміст операцій	Дебет	Кредит
1	Оприбутковано інвестиції за вартістю придбання	35	68
2	Проведено дооцінку інвестицій	35	746
3	Списано собівартість реалізованих інвестицій	971	35
4	Нарахований дохід від реалізації інвестицій	37	741
5	Списано на фінансові результати собівартість реалізованих фінансових інвестицій	79	971
6	Списано на фінансові результати дохід від реалізації фінансових інвестицій	741	79
7	Придбані довгострокові фінансові інвестиції	14	685
8	Сплачено грошові кошти за довгострокові фінансові інвестиції	685	311
9	Надійшли кошти на рахунок як дивіденди по інвестиціях	311	373
10	Переоцінка довгострокових фінансових інвестицій на дату балансу до справедливої вартості	14	746
11	Списується балансова вартість інвестицій, які реалізуються	971	14

Придбання короткострокових фінансових інвестицій відображається в обліку за дебетом рахунку 35.

Реалізація поточних фінансових інвестицій відображається в обліку за таким самим принципом, як будь-яка реалізація, тобто виручка від реалізації відображається на рахунку 7-го класу -741 «Дохід від реалізації фінансових інвестицій», їх собівартість відображається на рахунку 9-го класу – 971 «Собівартість реалізованих інвестицій». Рахунки 741 та 971 закриваються на рахунок 793 «Результати іншої звичайної діяльності», на якому розраховується фінансовий результат від цієї операції: прибуток або збиток, який вже з рахунку 793 списується на рахунок 44 «Нерозподілені прибутки (непокриті збитки)».

При проведенні переоцінки поточних фінансових інвестицій на дату Балансу до справедливої вартості підприємство отримує або доходи (рах. 746 «Інші доходи від звичайної діяльності»), або витрати (рах. 975 «Уцінка необоротних активів і фінансових інвестицій») з одночасним, відповідно, збільшенням або зменшенням вартості фінансових інвестицій (рах. 35 «Поточні фінансові інвестиції»).

Висновки. Отже, під фінансовими інвестиціями розуміють господарську операцію з придбання корпоративних прав, цінних паперів, деривативів та інших фінансових інструментів. Інвестування вільних коштів у фінансові інструменти передбачає різні цілі, головними з яких є: одержання в майбутньому доходу, перетворення вільних заощаджень на високоліквідні цінні папери, контроль над підприємством-емітентом тощо.

Для забезпечення розвитку інвестиційної діяльності України, для підвищення її конкурентоспроможності на світовому ринку потрібно перш за все стабілізувати політичне становище країни, адже результативність залучення іноземних інвестицій буде залежати від чинного законодавства. На сьогодні фінансові інвестиції є тим ресурсом, який може забезпечити ефективне функціонування українських підприємств, забезпечити позитивний загальновиробничий клімат і сприятливу соціальну й економічну ситуації в країні та поліпшити становище міст та громадян.

Фінансові інвестиції хоча і набувають все більшого поширення, однак і на сьогоднішній день залишаються відносно новим та недостатньо дослідженим явищем у діяльності суб'єктів господарювання. Саме тому, для адаптації та підвищення ефективності обліку фінансових інвестицій в Україні необхідно: обирати інструменти облікової політики

фінансових інвестицій, виходячи зі статуту об'єкта, що інвестує та виду об'єктів інвестицій; удосконалити методику обліку фінансових інвестицій у системі рахунків (субрахунків); використовувати методи оцінки фінансових інвестицій, які сприяють трансформації вітчизняного обліку у світову систему відповідно до вимог міжнародних стандартів; забезпечити повне висвітлення в обліку і звітності інвестиційних процесів на підприємстві; удосконалити облік операцій з фінансовими інвестиціями в умовах застосування комп'ютерних технологій. Зазначені рекомендації сприятимуть систематизації та впорядкуванню методики обліку та оцінки фінансових інвестицій. Зазначені рекомендації та шляхи удосконалення призведуть до найбільш повного висвітлення в обліку й аналізу інвестиційних процесів на підприємстві, одержання достовірної інформації про інвестиційні доходи і витрати, чіткого розмежування результатів кожного виду діяльності підприємства. З'ясувавши, що важливу роль у створенні сприятливих умов для розвитку української економіки відіграють іноземні інвестиції і дослідивши статистичні дані прямих іноземних інвестицій в Закарпаття, можна зробити висновки, що іноземні інвестиції є невід'ємною частиною функціонування економіки України.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гриник Г.Д., Державна служба статистики України / Г.Д Гриник // Головне управління статистики у Закарпатті – 2016. № 8 – С.369 – 370.
2. Кабанов В.Г., Активізація фінансових інвестицій як складова стратегії стабілізації та зростання економіки / В.Г. Кабанов // Фінанси України. – 2010. – № 5. – С. 39-47.
3. Нікіфоряк Л. С Залучання інвестицій як засіб розвитку виробничого потенціалу промисловості / Л. С. Нікіфоряк // Науковий вісник БДФА. Економічні науки: 2009. Вип. №2 С.144-150
4. Пономаренко, Є. Б. Бухгалтерський облік і контроль операцій з фінансовими інвестиціями: теорія і методика / Є. Б. Пономаренко / – Житомир, 2012. – 21 с.
5. Скирпан О.П., Палюх М.С. Фінансовий облік // Навчальний посібник. – Т.: ТНЕУ, 2008. – 407 с. - ISBN: 978-966-654-228-4
6. Сук Л. Облік фінансових інвестицій /Л. Сук, П. Сук, Щ. Криворот / Бухгалтерія в с/г. –2010. – №12. – С.32-44.
7. Федоренко А. В., Визначення та класифікація фінансових інвестицій як передумова удосконалення їх оподаткування / А. В. Федоренко // Економічна теорія. – 2010. – № 2. – С. 70-86.
8. Череп. А. В. Інвестиційна привабливість України та шляхи її поліпшення /А. В. Череп / - Формування фінансових відносин в Україні. – 2010. –№5. С. 76-79
9. Чернікова О. В. Інвестиційний процес в економіці країни як визначальний чинник економічного розвитку / С. В. Чернікова / АПК. – 2010. – №9 С.83-87

АННОТАЦІЯ

СОВРЕМЕННЫЕ ТЕНДЕНЦИИ УЧЕТА ФИНАНСОВЫХ ИНВЕСТИЦИЙ

В современных условиях инвестиции выступают важнейшими средствами обеспечения условий выхода из сложившегося экономического кризиса, структурных сдвигов в народном хозяйстве, обеспечения технического прогресса, повышения качественных показателей хозяйственной деятельности на всех уровнях; доминирующим становится инвестиционный аспект, что обусловлено масштабными задачами рыночного реформирования в Украине. Сегодня отечественные субъекты хозяйствования требуют реструктуризации капитала, обновление основных производственных средств, внедрение новейших технологий, организации производства, требует значительных финансовых ресурсов. Необходимость увеличения поступлений инвестиций в экономику Украины от отечественных и зарубежных инвесторов требует формирования совершенного в широком смысле этого слова инвестиционного рынка как для процессов непосредственного привлечения инвестиций, так и их эффективного использования. Развитие и оживление экономической сферы Украины и выхода на уровень экономического роста зависит от инвестиционной активности, то есть функционирование внутренних инвестиций и иностранного инвестирования в страну. Эффективное реформирование экономики Украины в современных условиях хозяйствования требует устойчивых, широкомасштабных трансформационных процессов во всех сферах

общественной жизни. На сегодня структурно-технологические сдвиги, направленные на экономический рост государства предусматривают мощное финансовое обеспечение. В современной рыночной системе такие процессы осуществляются именно благодаря инвестированию. Можно отметить, что современные условия хозяйствования требуют полностью нового видения роли и функционального назначения учета результатов деятельности предприятий, которые в последнее время все большей степени зависят от осуществления субъектами хозяйствования финансовых инвестиций. Принимая во внимание современные последствия экономического кризиса, учетчики должны применять более эффективные учетные методики, которые бы формировали дополнительные финансовые ресурсы предприятия. Поэтому актуальным вопросом сегодня является оптимальная организация учетного процесса, в том числе и финансовых инвестиций.

Ключевые слова: ценные бумаги, финансовые инвестиции, инвестор, долгосрочные финансовые инвестиции, текущие финансовые инвестиции, организация учета финансовых инвестиций.

SUMMARY

MODERN TRENDS OF FINANCIAL INVESTMENTS ACCOUNTING

In modern conditions, investment is the most important means of ensuring the terms for getting out of the current economic crisis, structural changes in the national economy, ensuranceing of technical progress, improvement of the quality indicators of economic activity at all levels, the investment aspect becomes the dominant which is determined by the large-scale tasks of market reform in Ukraine. Today, Ukrainian economic entities need capital restructuring, renewal of basic production facilities, introduction of advanced technologies, and the organization of production, which requires significant financial resources. The need to increase the inflow of investments in the Ukrainian economy from domestic and foreign investors requires, in a general sense, the investment market formation for both the processes of direct investment attraction and their effective usage. The development and revitalization of Ukraine's economic sphere and reaching the level of economic growth depends on investment activity, that is, the functioning of domestic investment and foreign investment in the country.

The effective reforming of the Ukrainian economy in the modern conditions of management requires stable, large-scale transformation processes in all spheres of social life. Present structural and technological changes aimed at the economic growth of the state presuppose a powerful funding. In the modern market system such processes are carried out through investing.

It should be noted that the current conditions of management require a completely new vision of the role and functional purpose of enterprises results accounting, which to a greater extent depend on the implementation of current financial investments of the entities. Taking into account the current effects of the economic crisis, accountants should apply more effective accounting techniques that would form additional financial resources for the enterprise. Therefore, the optimal organization of the accounting process, including financial investments, is the topical issue of the present.

Key words: securities, financial investments, investor, long-term financial investments, current financial investments, organization of financial investments accounting.

УДК: 657. 422. 4 «312» (477)

ЦІННІ ПАПЕРИ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ. МЕТОДИКА ЇХ ОБЛІКУ.

ГОЛОВАЧКО В.М., ДАНИШ Н.І.
Мукачівський державний університет

На сьогодні у нашій країні все більший розвиток одержує ринок цінних паперів. Практично всі суб'єкти економічних відносин, що ведуть бухгалтерський облік безпосередньо зіштовхуються з обліком операцій із цінними паперами. Сучасний український ринок цінних паперів налічує ряд проблем, швидке й ефективне рішення яких послужить поштовхом до його подальшого розвитку. Визначальною рисою цінного паперу виступає можливість бути самостійним об'єктом прав, що передбачає обов'язкове слідування права цінному паперу, тобто цінні папери можуть відчужуватись не за правилами права, яке вони посвідчують, а за правилами, що стосуються саме обігу цінних паперів.

Ринок цінних паперів України на сучасному етапі характеризується динамічним розвитком. З його допомогою здійснюється перерозподіл інвестиційних ресурсів і капіталу з однієї галузі в іншу, тобто відбувається автоматичне регулювання інвестиційних процесів у економіці країни і регіонах. Чим правильніше й ефективніше працюватиме ринок цінних паперів, тим швидше й інтенсивніше розвиватиметься економіка країни.

Розвиваючи інноваційні технології, правове та інформаційне забезпечення ринку цінних паперів, а також проведення цілеспрямованої політики на покращення економічної безпеки дасть українському